היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו!

בס"ד

יום ב' ט"ו במנחם אב תשנ"ז (18 באוגוסט)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

היום, ט"ו באב, אחד הימים השמחים ביותר בלוח העברי. אנחנו ג"נ את תשובות היום בתחילת תפילות שם ישראל, כאשר בתפלה הגזרה על דור המדבר ובבלון לת"ם.

ומה עוד?

- ט"ו באב הוא היום שבו הותר שבט בנימין לבוא בקהל (הותרו ליהודים מבנימין לשאת נשים בתר השבטים ב'ישראל) לאחר פרשת הפילגש בגבעה (סוף ספר שופטים)
- הוא היום שביטל יהושע בן אלה האחרון ממנהגי ישראל את הפרוסאות (= מתנומות ישומרים) שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים לירושלים, כדי שלא יעלו ישראל לרגל ולמועדים נוספים לבית המקדש.
- הוא היום שפקדו בו מלכות צדום לעשרה על המצפה בבית המקדש - כדי שלא יהיו מתנועעים
- הוא היום שניתנו הרומי ביתר לקבורה, 52 שנה (!) אחרי דיכוי מרד בר-כוכבא, ואחרי השמדת שארית הפליטה היהודית באורשלם על ידי אחרי תורגן הבנית השני Aélia Capitolina ואחרי השיר ירושלים והפיכת שמה ל:
- הוא היום שאז בו החל היחיד שהיה נחות לבנים בישראל במוצש אב - הוא חג הכרמים, כפי שמסופר במשנה הראשונה במסכת תענית":

אמר רבן שמעון בן גמליאל: לעולם היו ימים טובים לישראל כשמשה בא ביום הכיפורים שהוא יום סליחה יובלות בפעי רבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו... ובנות ירושלים יוצאות לחולות בכרמים. ומה היו אומרות? "בחור שא נא עיניך ובשפה: "שקר החן והבל היופי אישה יראת ה' היא תתהלל" ואומר "תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה". וכן הוא (שלמה המלך) אומר (בשיר השירים): "צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו" ← ביום חתונתו: לה מתן תורה וביום שמחת לבו: לה בניין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו, אמן!

יום נעים!